Borbély Sándor látogatása Csongrád megyében

(Folytatás az 1. oldalról.)

gyárban. A változtatást a gyári vezetés elhatározta, s vállalja annak következményeit, még ha az érintettek közül néhányan kilépnek is a gyárból — mondotta az igazgató.

Kukucska András, a HÓDGÉP makói gyárának karbantartó szakmunkása arról szólt: a telephelyek és a vállalati központok pártszervezetei közötti koordinációs munkát is fejleszteni kell, hiszen enélkül alig képzelhető el, hogy a makói üzemek kommunistái tevőlegesen beleszóljanak éppen a legfontosabb kérdésekbe; a hatékonyság javításába, a termékszerkezet korszerűsítésébe, az üzem- és munkaszervezés javításába, mert ezekben a témákban a vállalatok központjaiban döntenek rendszerint. Mindez azonban nem takarhatja el a helyileg föltárható tartalékok igénybevételének kötelezettségét — mondotta, s hozzátette: a gépgyár szocialista brigádjai 1978-ban másfél millió forintos megtakarítást értek el a gondosabb anyagfelhasználás, és további 800 ezer forint megtakarítást az energiával való takarékosabb gazdálkodás révén. *Helytállásukra ebben az évben is számíthat a gyár, ha a munkások áldozatkészségét nem a helyi vezetés mulasztásainak pótlására kérik tőlük.*

Váradi Györgyné, a FÉG közgazdasági osztályvezetője a makói üzemekben 1970. és 80. között várható, mintegy 1600 fős munkaerő-növekedésből adódó feladatokra hívta fel a jelenlevők figyelmét. Ez a növekedés arányaiban meghaladja az országos átlagot, illő tehát, hogy a termelés növekedése, s elsősorban a minőség javítása terén is az átlagot meghaladó eredményeket érjenek el a város üzemei, ipari szövetkezetei.

Sipos Sándorné, a kövegyi Béke Termelőszövetkezet állatgondozója fölszólalásában elmondotta: *a megyei pártbizottság útmutatása alapján kialakult a makói tájkörzetre jellemző mezőgazdasági termelés.* Az eredmények igazolják is, hogy a búza-, a kukorica-, a lucerna- és a hagymatermelés feltételei igen jók a környékbeli termelőszövetkezetekben. Esetenként azonban gondot okoz a fölvásárlásban tapasztalható egyenetlenség, főként a zöldségféléket illetően. Figyelmeztetett azonban arra is, hogy *miközben a közös gazdaságok nagy segítséget adnak a háztáji termelés feltételeinek folyamatos javításához, egy-egy esetben már háttérbe szorul a közös érdeke. Ez nem helyes,* hiszen végső soron a mezőgazdasági termékek óriási többségét mégiscsak a nagygazdaságok adják.

Binecz Sándor, a városi KISZ-bizottság titkára a makói és környékbeli ifjúkommunisták nevében fölajánlotta: a belvízrendezést szolgáló építőtáborok szervezése mellett 1979-ben a városi KISZ-bizottság *hagymabetakarítást és -válogatást szolgáló társadalmimunka-akciót kezdeményez a diákság körében.*

Több fölszólaló — közöttük *Seres* Gyula, a makói Kossuth Tsz elnökhelyettese, *Berényi* János, a makói József Attila Tsz elnöke — is kitért a hagymatermelés és értékesítés terén az elmúlt évben szerzett *kedvezőtlen tapasztalatokra.* Egybehangzóan mondták: a ZÖLDÉRT nem egyenrangú partnerként szerződött a szövetkezetekkel, hanem diktálta azoknak a maga feltételeit.

A vitában szót kért és kapott még a továbbiakban: *Nagy* Lajos, a MEDICOR makói gyárának igazgatója, *Juhász* Tibor, a Hazafias Népfront városi bizottságának titkára, *Kovács* István, a rendőrgyári pártszervezet titkára. Őket követte a fölszólalók sorában Borbély Sándor, az MSZMP Központi Bizottságának titkára.

Szilárdítsuk meg elért eredményeinket

Borbély Sándor mindenekelőtt tolmácsolta a párt Központi Bizottsága és Kádár János elvtárs üdvözletét, jókívánságait a makói és a város környékén élő kommunistáknak, dolgozó embereknek. A fölcsattanó tapsot követően pedig áttekintést adott a kibővített pártbizottsági ülés résztvevőinek a népgazdaság helyzetéről, az előttünk álló feladatokról. Elmondotta többek között:

— A minden gazdasági egységgel szemben magasabb követelményeket támasztó terv reális feladatokat tartalmaz. Teljesítésének feltételei minden kedvezőtlen külgazdasági körülmény ellenére is adottak. Ehhez azonban múlhatatlanul szükséges, hogy ***a nagyobb követelményekről ne csak beszéljünk, hanem a mindennapi munkában aként is cselekedjünk, mint akiknek nagy feladataik vannak.*** Vagyis alkalmazzuk jobban a mostanáig fölhalmozott gazdaságirányítási, termelési tapasztalatainkat. A rendelkezésre álló termelőeszközöket a korszerűbb jobban eladható termékek gyártására kell fölhasználni a megdrágult anyagokkal és energiahordozókkal takarékosabban kell gazdálkodnunk. Az ésszerű takarékosság, az előirányzott beruházási szint azonban nem jelentheti sehol sem a szocialista építés lefékezését. Nagyon egyszerűen szólva *most az a föladatunk, hogy az elmúlt évtizedekben elért eredményeinket megszilárdítsuk, gazdaságunk fejlesztését valóban intenzív módszerekkel folytassuk tovább.* Ez helyenként együtt járhat azzal, hogy a termelés növekedésének ütemét a korábbinál alacsonyabb szintre kell venni, ugyanakkor ez mindenütt feladattá teszi a minőség javítását — mondotta a Központi Bizottság titkára, majd a városi pártbizottság ez évi feladatokat meghatározó állásfoglalását értékelte:

— Helyesen tették a makói elvtársak, hogy nem ismétlik a Központi Bizottság határozatát, hanem annak szellemében a helyben megoldásra váró feladatokat jelölik meg. Elismerésre méltó az is, hogy a tennivalókat minden esetben azoknak címezik, akiknek lehetőségük van a gazdálkodás eredményeit valóban jobbá tenni — jelentette ki a KB titkára. Ezt követően pedig válaszolt néhány korábban elhangzott fölszólalásra. Ennek során többek között kifejtette:

— Az elmúlt években a párt és a kormány sok pénzt fordított a mezőgazdasági termelés feltételeinek javítására. Ennek köszönhetően óriási mértékben növekedtek a hozamok a növénytermelésben és az állattenyésztésben is. Vagyis *megerősödött az élelmiszeripar háttértermelése. A földolgozó kapacitás megfelelő színvonalú fejlesztésére a következő években kell gondot és anyagi erőket fordítani.* A kedvezőtlenebbé vált világgazdasági helyzetben ez bizonyára nem sikerül majd olyan gyorsan, mint szeretnénk valamennyien, a helyes azonban az, ha ezt tudomásul vesszük, s ennek tudatában követünk el mindent a megtermelt értékek minél jobb földolgozásáért, értékesítéséért.

Borbély Sándor fölszólalását követően dr. Varga Dezső foglalta össze a vitában elhangzottakat, majd *a pártbizottság* — a megfelelő kiegészítésekkel — *határozattá emelte a makói és környező községekbeli ipari és mezőgazdasági üzemek 1978-ban folytatott termelőmunkáját értékelő, illetve az idei feladatokat meghatározó állásfoglalást.*

A kibővített pártbizottsági ülést követően a Központi Bizottság titkára a városi és a megyei vezetőkkel folytatott megbeszélést egynapos látogatásának tapasztalatairól.

Helmut Schmidt fogadta Huszár Istvánt

● **Bonn (MTI)**

Helmut Schmidt kancellár csütörtökön Bonnban fogadta *Huszár Istvánt*, a Minisztertanács elnökhelyettesét, aki látogatást tett a Német Szövetségi Köztársaságban. A szívélyes légkörű megbeszélésen jelen volt *Nagy János* külügyminiszter-helyettes és *Kővári Péter*, a Magyar Népköztársaság bonni nagykövete.

A Minisztertanács elnökhelyettese az NSZK-ban tett látogatásának ideje alatt részt vett a müncheni magyar napok megnyitóján, s megbeszélést folytatott *Otto Lambsdorff* gazdasági miniszterrel a két ország gazdasági együttműködéséről. Találkozott *Franz-Josef Strauss* bajor és *Johannes Rau* északrajna-vesztfáliai tartományi miniszterelnökkel, valamint az NSZK ipari és pénzügyi életének több vezető személyiségével.

*

Huszár István tegnap este visszaérkezett Budapestre. Fogadására a Ferihegyi repülőtéren megjelent *dr. Johannes Balser*, az NSZK budapesti nagykövete.

Meghalt Afonyin tábornok

● **Moszkva (MTI)**

Hetvenöt éves korában elhunyt Moszkvában hazánk felszabadításának egyik kimagasló harcosa, Ivan Afonyin nyugállományú altábornagy, a Szovjetunió hőse, a Szovjet—Magyar Baráti Társaság alelnöke, a Szovjetunió háborús veteránjai szövetségének vezetőségi tagja.

Koszigin megbeszélése a spanyol külügyminiszterrel

● **Moszkva (MTI)**

Alekszej Koszigin szovjet miniszterelnök csütörtökön fogadta Marcelino Aguirre Oreja spanyol külügyminisztert, aki szerdán érkezett hivatalos látogatásra Moszkvába. A tárgyszerű légkörben megtartott megbeszélés során a kétoldalú kapcsolatokról mind pedig az időszerű nemzetközi kérdésekről szó volt. Mint a kiadott közlemény hangsúlyozza, a megbeszélés tükrözte a két félnek azt a szándékát, hogy elmélyítsék a kölcsönös megértést és az együttműködést.

Folytatódnak a tüntetések

● **Teherán (Reuter, AFP)**

Csütörtökön az abadani olajvidék egyik városában, az Ahwaztól száz kilométerre északra fekvő Dizfulban monarchiához hű katonák tankokkal vonultak az utcákra és a harckocsikról lőttek az uralkodó távozását ünneplő tömegre. Katonai források szerint az incidensnek 42 halottja volt, más források azonban nyolcvannal több áldozatról vélnek tudni.

Hírek szerint Ahwazban is folytatódtak az összetűzések a kormányellenes érzelmű tüntetők és a katonák között.

A UPI jelentése szerint a SAVAK, a titkosszolgálat ügynökeinek különítménye Abadan felé tart, hogy megtorolja a világ legnagyobb olajfinomítójának leállítását.

Az iráni főváros sajtója nagy teret szentelt a város összecsapásoknak. Feltételezik, hogy a megdöntött önkényuralmi rendszer reakciós és antidemokratikus erői az incidensekkel kísérleti "légzőmaszkot" bocsátottak fel: a kormány és a tömegek reagálását próbálják lemérni.

Khomeini Ajatollah, a síita vallási ellenzék vezetője, Párizsban visszautasította Carter amerikai elnök szerdán hozzá intézett felhívását. Azt hangoztatta, hogy Iránban helyreáll a rend és a nyugalom, ha idegen kormányok nem avatkoznak be az ország belügyeibe. A főpap megállapította: nem az Egyesült Államok dolga eldönteni, vajon törvényes-e az iráni kormány? Khomeini tudvalevőleg törvénytelennek, utódkormánynak tekinti Baktiar újsütetű kormányzatát.

Az Al Anvar című libanoni lapnak adott interjúban Khomeini kifejtette külpolitikai alapelveit. Az általa megalakítandó iszlám köztársaságról kijelentette, hogy külpolitikájában az el nem kötelezettség fogja vezérelni, és nem vesz részt semmilyen katonai szövetségben.

Demokratikus egységpolitikáért

● **Róma (MTI)**

Az Olasz Kommunista Párt szerdán késő este dokumentum jóváhagyásával befejezte egynapos tanácskozását, amelynek napirendjén a politikai helyzet értékelése és a párt követendő vonalának kialakítása szerepelt.

Az OKP vezetőségének szerdai üléséről csütörtökön délután kiadott határozat leszögezi: az OKP-t is magában foglaló hatpárti programmegállapodás, majd az ötpárti parlamenti többségi megállapodás révén nagyon fontos eredmények születtek. Az utóbbi időkben azonban negatív folyamatoknak lehettünk tanúi — állapítják meg. Ennek okát a DC jobbratolódásában látják, s utalnak külföldi vonatkozásaira is. Az OKP szerint a pártközi megállapodás alapvető elveit vonják kétségbe, szabotálják végrehajtásukat.

Az OKP szerint az ország még mindig nem lábalt ki súlyos válságából.

Az OKP továbbra is konstruktívan kíván foglalkozni az ország gondjaival. „Bármilyen legyen is politikai, parlamenti szerepe — a XV. kongresszus tézisteivezetével összhangban —, a demokratikus egységpolitika vonalát követi" — áll a határozatban.

Tóth Béla

Móra Ferenc betűösvényein

57.

És a 46-os szegedi háziezred ötvennégy ütközetben vett részt 9000 emberrel, melyből 1500-an odavesztek.

Az 5-ös honvédek 8750-en mentek ki a frontra, 1800 híjával értek vissza.

A 3-as huszárok negyvenhét ütközetben vettek részt, 3500-an odamaradtak az ötezer közül. A 2-es tüzérek 1800-an frontharcoltak, odamaradtak 750-en...

Figyelmét elterelte a hídon tömegelő francia csapatok zaja. Jönnek akkora tankok, hogy a lámpatartó vasak tetejéig fölérnek. Mint valami vasból készült óriás rombuszok, szörnyűséges hernyótalpakkal csörömpöltek a város felé. Mögöttük fehér fezes lovasok. Aztán megint tankok, megint lovasok.

— Magyarország széttrancsírozása megkezdődött! — mondja Móra. — Mit hozhatnak ránk ezek a fegyverek?

Ígéretük szerint a polgárság békéjét. Hogy egymás torkának ne essünk önmarcangolásunkban, fájdalmunkban.

Távcsövön nézi a kelő napban vonuló katonai tömegek végeláthatatlan sorát. Színesbőrűek. Madagaszkáriak. Csak az alakulatok élén lovagló tisztek fehérek. Látásukra az erő is kimegy az ember testéből.

Kürtök szólnak, gyarmati lobogók lengenek. A történelem így zúg Móra várúr ablakai előtt.

Észre sem veszi, hogy Juhász Gyula lép szobájába. Egy mondat kíséretében öleli át hátulról.

— Szépek, ugye, meghatóak?

— A lélegzetem is elál.

— Talán jobbak lesznek, mintha feldühített tűzvonalbeli ellenfeleink vonulnának. Velük legalább nem álltunk közvetlen harcban.

Ámbár tegnap, Risztics, az újszegediek megszálló parancsnoka átjött. Somogyi Szilveszter adott a tiszteletére vacsorát a Kassban. Egész más képet alkothattam a szerbekről, mint ami korábban bennem élt. Nem láttam rajtuk semmi primitív bosszúvágyat.

— Tegnap délután Risztics meglátogatta a könyvtárat, múzeumot is — veti közbe Móra. — Művelt katonának ismertem meg. Persze, talán nem is más, mint katona, de nem tartott kést a foga között, ahogy Tisza Pista gyakran megidézte őket a parlamentet ijesztgetve.

— Majd meglátjuk — ült le kínálás nélkül Juhász Gyula. Letette felöltőjét, hófehér ingmelle világított, arany mandzsettagombjai ragyogtak. Örök nyugtalansággal kereső tekintete Móra papírjaira tévedt.

— Látom, számolgatsz.

— Igen. Számolgatok. Számot vetek magammal.

— Nagyot könyöklik velünk a világ?

— Igen. Ha jól számolom, éppen negyven évvel ezelőtt édesanyám, Nyeszó Juhász Anna áldott állapotban hurcolt engem, a reménybeli harmadik Ferkó fiát. Kettő már volt előttem, meghaltak. De öreg szüléim bíztak hozzám, újra és újra bízni tudtak.

Tömörkény időszámításával, tisztességes lapszerkesztő, könyvtárigazgató ötvenéves kora után nem él. Addig tíz évem van. Tulajdonképpen eddig semmit nem csináltam, csak készülődtem. Követ hordtam az álmaimban elképzelt boldog emberiség palotájához.

Mióta kasza-kapa kerülésre adtam a fejem, hat meséskönyvet írtam. Tizenhét év alatt hat kötet! Azok is mind karácsonyi ajándékkönyvek, a lapkiadótól kerültek az olvasókhoz. Kobzos társaim valahányra rázörgették lantjukat, s aztán, mint tücsök maradtam tovább az árokparton. Tücsöknek szült volna engem Nyeszó Juhász Anna?

Ha nem, ha van tíz évem, mi az, amit még partra révészelhetek magamból? Eddig én csak készülődtem. Már vége is lenne mindennek?

Csak ennyire futotta volna belőlem? Minek éltem? Hogy rozoga pártok, lapkiadó vállalatok érdekeiben felőrüljem magam? S aztán nyomtalanul eltűnjek? Egyik napról a másikra elhalványuló vezércikkek ezreit írtam. Lehet ez, Gyulám, hogy ezért éltem?

Kitágult szemmel néztek egymásra, kitágult cimpákkal szedték a levegőt.

A hídon a szenegálok rezesbandája fújta az ismeretlen hangulatú indulók egyikét a másik után. Juhász Gyula révedten hallgat. A postával jött újságokat eléjük tettük. Zörgették a lapokat.

— Lemondott a kormány. Károlyit államfői hatáskörrel ruházták föl.

— Az már nekünk mindegy — kukkantott ki az újság lapjai közül Móra. — A beláthatatlan, rohamosan következő forradalomig itt nem lesz megállás. Ez a rendszer nem egyéb már, mint egy pusztulásnak indult tiszai fahajó.

— A sétáló ember gondolatai.... Feri?

— A kommunisták még fülsértően hangosak, vagy nem szoktunk a hangszerelésükhöz? De ügyesebbek a grófi „forradalmároknál" És mondom, nem világos a holnap, de az igen, hogy a jövő az övék. A mi halónk rozoga, bár szép rajta a fölirat, nem tudja magára venni az új, a jövő követelményének terheit.

Még most is így írunk: cselédbérek. Tehát cselédek?

(Folytatjuk.)